

SANCTUS

Święci i błogosławieni

Maj

Nr XLI

św. Krzysztof Magallanes i Towarzysze (21 maja)

Krzysztof urodził się w 1869 r. w rodzinie rolników. W młodości był pasterzem. W wieku 19 lat wstąpił do seminarium duchownego. Po przyjęciu święceń został proboszczem parafii w Totatiche (Meksyk). Podjął tam dzieło budowy szkół, drukarni prasy, centrów katechizacji dla dzieci i dorosłych. Zorganizował także budowę elektrowni. Przygotowywał okolicznych rolników do podjęcia współpracy z mieszkańcami miast. Słynął z nabożeństwa do Matki Bożej. Kiedy antychrześcijański rząd Meksyku nakazał likwidację wszystkich seminariów duchownych, św. Krzysztof zebrał alumnów i utworzył własne seminarium. Zostało ono jednak wkrótce wykryte i zamknięte. Święty nie zniechęcił się - otwierał kolejne seminaria. Gdy ta metoda okazała się nieskuteczna, zorganizował prywatne zajęcia dla kandydatów do kapłaństwa. Falszywie oskarżony o sprzyjanie siłom rewolucyjnym, został aresztowany 21 maja 1927 roku podczas podróży na jedno z gospodarstw, gdzie miał odprawić Eucharystię. Rozdał swój ostatni majątek egzekutorom wydanego na niego wyroku, udzielił im rozgrzeszenia, a następnie, bez żadnego procesu, został zastrzelony 25 maja 1927 r. **Modlitwa:** Przez zasługi świętego Krzysztofa, służy Twego, błagam Cię, wiekuisty Boże, abys mnie zachować raczył od grzechu samolubstwa, a natomiast natchnął duchem ofiarności i poświęcenia. Amen

św. Anioł (5 maja)

Anioł, znany również jako Angelus z Jeruzolimy lub Sycylii, urodził się w 1145 r. w żydowskiej rodzinie w Jeruzolimie. Jego matka przeszła na chrześcijaństwo i ochrzciła swoje dzieci - bliźniaków Anioła i Jana. Rodzice wczesnie zmarli, a bracia po ukończeniu 18 lat wstąpili do klasztoru na Górze Karmel. Mając 26 lat, Anioł przyjął święcenia kapłańskie. Wkrótce zaczął podróżować po Palestynie. Stał się bardzo szybko sławny za sprawą cudownych uzdrowień, które miały miejsce za jego wstawianictwem. Właśnie rosnąca popularność sprawiła, że postanowił powrócić do Karmelu. W 1218 r. został wysłany do Rzymu, by przedłożyć papieżowi Honoriuszowi III nowe konstytucje zakonne. Choć krótko tam przebywał, dał się poznać jako znakomity kaznodzieja i został wysłany na Sycylię do walki z herezją katarską. Św. Anioł chciał nawrócić katarskiego rycerza Berengariusza, który żył w związku kazirodczym. Jednak próby namówienia go do zmiany życia nie skończyły się dobrze. Spowodowały tak wielką złość rycerza, że napadł on na karmelitę przed kościołem świętych Filipa i Jakuba w Licata, zadając mu tak poważne rany, że św. Anioł zmarł cztery dni później, wybacząc swojemu oprawcy. **Modlitwa:** Boże, Panie mój, racz to łaskawie sprawić, abyśmy za przykładem świętego Anioła, zawsze niezłomni zostali w tej wierze, a tym samym zbawienia wiecznego dostąpili. Amen.

św. Józef Maria Rubio (4 maja)

Józef Maria Rubio urodził się w 1864 r. w wiosce Dalías koło Almerii (Hiszpania). Pochodził z chłopskiej rodziny. Był najstarszym z 12 dzieci Francisca i Mercedes. Józef naukę początkowo pobierał w szkole w rodzinnej wiosce, a po lekcjach chętnie czytał żywoty świętych. Gdy miał dziesięć lat, jego wujek kanonik zabrał go do szkoły średniej w stolicy. W 1879 r. Józef Maria przeniósł się do seminarium w Grenadzie. Już 24 września tego samego roku Józef Maria otrzymał święcenia kapłańskie. W pierwszej parafii Chinchón, do której został posłany 1 listopada 1887 r. jako wikariusz, w ciągu zaledwie dziewięciu miesięcy zyskał sobie opinię świętego. Zawsze przed świtem udawał się do kościoła na modlitwę. Chętnie też uczył katechizmu dzieci. Wszyscy podziwiali jego surowy i pełen wyrzeczeń tryb życia; cechowało go miłosierdzie wobec chorych i biednych, dzielił się z innymi tym, co posiadał. 24 września 1889 r. został administratorem parafii Estremera w Madrycie. Został też profesorem łaciny, filozofii i teologii pastoralnej w madryckim seminarium oraz notariuszem diecezjalnym. Dewiza ojca Rubio brzmiała: "Czynić to, czego Bóg pragnie, i pragnąć tego, co Bóg czyni". Pod koniec swojego życia powiedział: "Panie, jeśli chcesz mnie zabrać teraz, jestem gotowy". 2 maja 1929 r. pożegnał się z bliskimi. **Modlitwa:** Panie Jezu Chryste, racz zaszczepić we mnie tę miłość małuczkich, którą zajaśniał sługa Twój święty Józef. Z miłości ku Tobie obiecuję ulitować się nad biedną działwą i pozyskać jej serca dla chwały Twojej i zbawienia wiecznego. Amen

św. Pankracy (12 maja)

Zachowało się niewiele wiadomości o św. Pankracym, ale dobrze udokumentowany jest jego wczesny kult. Jako sierota miał przybyć z Frygii do Rzymu, gdzie przyjął chrzest. Podczas prześladowań poniósł śmierć na arenie w 354 r. - miał wtedy 14 lat (?). Nad jego grobem papież Symmach (+ 514) wybudował bazylikę. Św. Pankracy uważany jest za stróża przysięg i mściciela krzywoprzysięstwa. Patron dzieci, opiekun rycerstwa, przyzywany podczas wiosennych przymrozków. W ikonografii św. Pankracy przedstawiany jest jako młodzieniec w bogatej tunice z płaszczem. Czasami jako żołnierz Chrystusa. Jego atrybutami są: miecz, palma męczeńska, serce, włócznia. **Modlitwa:** Święty Pankracy przez przykład Twojego męczeństwa naucz nas iść za Chrystusem za wszelką cenę i nie przywiązywać się do dóbr tego świata, bo prawdziwy dom przygotował dla nas Bóg w niebie. Wspomóż nas w wędrówce na niebiańskie pola. Amen.